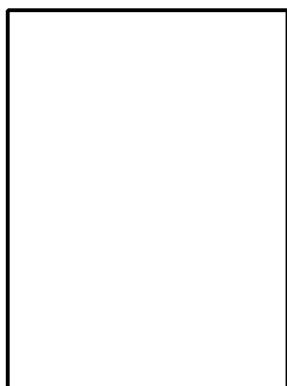

Ak sa vám páčila prechádzka minulosťou nášho hradu, pozývam vás na ďalšiu. V 13. storočí sa hrady v Uhorsku menili z drevených na kamenné. Vďaka kameňu si Tatári na mnohých hradoch vylomili zuby. Ich návštěva nás veru netešila, zato prítomnosť tatárskeho bifteku či tatárskej omáčky je u nás vitaná. Privatizovalo sa aj v tomto období. Do súkromných rúk sa týmto spôsobom dostali mnohé kráľovské hrady. Jedným z privatizérov bol aj Matúš Čák, známa to historická postavička, mocný a krátky vládca, ktorý mal neustále problémy s kráľovskou mocou, zvlášť s Karolom Róbertom. Pri obliehaní hradu Matúš Čák zamiera, a aby sa jeho telo nedostalo do rúk Róberta, zamurovali ho vráj priamo do veže, ktorá sa volá po ňom - Matúšova. Je dominantou celého hradu i Trenčína a už záleka vŕta všetkých, ktorí do nášho mesta prichádzajú. Matúš ju dal prestavať do gotického slohu. Je zaujímavá i tým, že vchody do jednotlivých miestnosti sú vždy z inej strany. Výstupom na vežu musíte prejsť každou miestnosťou okrem Matúšovej pracovne, ale ved' to všetci poznáte. Matúšova podobizeň sa v skutočnosti nezachovala. Obraz, ktorý visí v jeho pracovni je z 19. stor. Podľa jednej nepotvrdenej teórie, bol Matúš zachytený na filme vo svojom fotoaparáte.. Žiaľ, história je k nám často krutá. Keď totiž hrad padol do rúk Karola Róberta, dostal sa do nich aj zmienený foták. Neodborným zaobchádzaním bol film osvetlený. O Čákovu podobizeň sme teda prišli, ale zároveň sa tento počin považuje v určitom zmysle za počiatky osvetlenstva na našom území pokračovanie v budúcom čísle...

Pripravil p. uč. A. Kočandrle

Osvietená podobizeň
Matúša Čáka

Matúš Čák v predstave
Jany Steigerovej zo 7. C

• Matúš Čák v predstave
Adriána Huňu zo 7. C

Mimochodom, 1. fotografia
v dejinách vznikla v roku 1826